

ข้อมูลการนำเข้ามะพร้าวของจีน

1. ภาพรวมการนำเข้ามะพร้าวของจีน

ปัจจุบันจีนอนุญาตนำเข้ามะพร้าว จาก 7 ประเทศ/เขตที่ส่งออก ได้แก่ ไทย กัมพูชา เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และจีนไต้หวัน

ปี	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (MUSD)
2565	1,070,835	571.31
2566	1,182,004	580.87
2567	912,196	459.39
2568	1,114,012	578.72
2569 (มกราคม-พฤษภาคม)	466,146	200.23

จากสถิติสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน พบว่า จีนมีการนำเข้ามะพร้าวในพิกัดศุลกากร 08011200 (ซึ่งเป็นพิกัดสำหรับมะพร้าวรวม ไม่แยกชนิดหรือรูปแบบการแปรรูป) ในช่วงปี 2567 - 2568 พบว่า ปริมาณและมูลค่าการนำเข้ามีแนวโน้มดังนี้

1) ปริมาณการนำเข้ามะพร้าวของจีนมีแนวโน้มผันผวน โดยลดลงในปี 2567 ก่อนกลับมาขยายตัวในปี 2568

- ปี 2565 จีนมีปริมาณนำเข้ามะพร้าว 1,070,835 ตัน
- ปี 2566 จีนมีปริมาณนำเข้ามะพร้าว 1,182,004 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 10.4%
- ปี 2567 ปรับลดลงเหลือ 912,196 ตัน ลดลงประมาณ 22.8%
- ปี 2568 ปริมาณนำเข้ากลับมาเพิ่มขึ้นเป็น 1,114,012 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 22.1%
- ปี 2569 (มกราคม - พฤษภาคม) จีนมีปริมาณนำเข้ามะพร้าวแล้ว 466,146 ตัน คิดเป็น

ประมาณ 41.8% ของปริมาณนำเข้าทั้งปี 2568 สะท้อนว่าความต้องการนำเข้ามะพร้าวของจีนยังคงอยู่ในระดับสูง

2) มูลค่าการนำเข้ามะพร้าวของจีนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะยาว แม้จะชะลอตัวในปี 2567

- ปี 2565 มูลค่าการนำเข้ามะพร้าว 571.31 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- ปี 2566 มูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 580.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นประมาณ 1.7%
- ปี 2567 มูลค่าการนำเข้าลดลงเหลือ 459.39 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงประมาณ 20.9%
- ปี 2568 มูลค่าการนำเข้ากลับมาเพิ่มขึ้นเป็น 578.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นประมาณ 26.0% เมื่อเทียบกับปี 2567 และใกล้เคียงกับระดับสูงสุดในปี 2566

- ปี 2569 (มกราคม - พฤษภาคม) มูลค่าการนำเข้ามะพร้าวแล้ว 200.23 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นประมาณ 34.6% ของมูลค่าการนำเข้าทั้งปี 2568

2. ปริมาณการนำเข้ามะพร้าวของจีนจากทั่วโลก

ประเทศ	2565 (ตัน)	2566 (ตัน)	2567 (ตัน)	2568 (ตัน)	2569 (ตัน) (ม.ค. - พ.ค.)	Δ ปริมาณ 2567 - 2568 (%)
อินโดนีเซีย	322,388	363,534	387,171	540,520	146,580	39.61
ไทย	522,556	589,227	340,925	432,790	208,940	26.95
เวียดนาม	221,317	223,098	160,830	102,988	109,194	-35.97
ฟิลิปปินส์	4,282	6,090	20,998	36,143	738	72.13
กัมพูชา	-	-	1,619	431	280	-73.38
มาเลเซีย	293	54	652	1,141	414	74.99

จากสถิติสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน พบว่า ในช่วงปี 2565 - 2568 แหล่งนำเข้ามะพร้าวหลักของจีน ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม โดยมีแนวโน้มการแข่งขันด้านปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอินโดนีเซียที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว

ในปี 2568 อินโดนีเซียเป็นประเทศผู้ส่งออกมะพร้าวเข้าสู่จีนมากที่สุด มีปริมาณ 540,520 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.61 จากปี 2567 และมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 48.5 ของปริมาณนำเข้ามะพร้าวทั้งหมดของจีน สะท้อนถึงศักยภาพการผลิตและความสามารถในการขยายตลาดของอินโดนีเซีย

ประเทศไทย แม้ว่าปริมาณการส่งออกมะพร้าวไปจีนจะเพิ่มขึ้นจาก 340,925 ตัน ในปี 2567 เป็น 432,790 ตัน ในปี 2568 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.95 แต่ยังมีส่วนแบ่งตลาดรองจากอินโดนีเซีย โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 38.8 ของตลาด อย่างไรก็ตาม ในช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2569 ไทยกลับขึ้นมาเป็นผู้ส่งออกมะพร้าวอันดับ 1 ของจีน ด้วยปริมาณ 208,940 ตัน คิดเป็นประมาณร้อยละ 44.8 ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด สะท้อนให้เห็นว่ามะพร้าวไทยยังคงได้รับความนิยมและมีความต้องการสูงในตลาดจีน

สำหรับเวียดนาม แม้จะเป็นหนึ่งในประเทศคู่แข่งสำคัญของไทย และได้รับอนุญาตให้ส่งออกมะพร้าวเข้าสู่จีนอย่างเป็นทางการภายใต้พิธีสารด้านสุขอนามัยพืชในปี 2567 แต่ปริมาณการส่งออกในปี 2568 กลับลดลงเหลือ 102,988 ตัน ลดลงร้อยละ 35.97 จากปี 2567 อย่างไรก็ตาม ในช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2569 เวียดนามมีปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 109,194 ตัน หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ 23.4 ของตลาดจีน แสดงให้เห็นว่ายังคงเป็นคู่แข่งที่มีศักยภาพและควรติดตามอย่างใกล้ชิด

3. มูลค่าการนำเข้ามะพร้าวของจีนจากทั่วโลก

ประเทศ	2565 (MUSD)	2566 (MUSD)	2567 (MUSD)	2568 (MUSD)	2569 (ม.ค. - พ.ค.) (MUSD)	Δ มูลค่า 2567 - 2568 (%)
อินโดนีเซีย	92.51	87.45	115.47	230.58	42.72	99.69
ไทย	416.42	438.23	286.73	282.73	129.55	-1.40
เวียดนาม	60.60	53.35	49.68	49.64	27.37	-0.08
ฟิลิปปินส์	1.47	1.80	6.29	15.00	0.32	138.47
กัมพูชา	-	-	0.93	0.25	0.09	-73.12
มาเลเซีย	0.31	0.04	0.28	0.52	0.19	85.71

เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้ามะพร้าวของจีน พบว่า ประเทศไทยยังคงมีจุดแข็งด้านมูลค่าการส่งออก แม้ว่าจะเผชิญกับการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นจากประเทศผู้ส่งออกรายอื่น โดยเฉพาะอินโดนีเซียและเวียดนาม

ในปี 2568 ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกมะพร้าวไปจีน 282.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แม้ลดลงเล็กน้อยจากปี 2567 ร้อยละ 1.40 แต่ยังคงเป็นประเทศที่มีมูลค่าการส่งออกสูงที่สุด คิดเป็นประมาณร้อยละ 48.9 ของมูลค่าการนำเข้ามะพร้าวทั้งหมดของจีน สะท้อนถึงความสามารถในการจำหน่ายมะพร้าวในระดับราคาที่สูงกว่าประเทศคู่แข่ง

ขณะที่อินโดนีเซียมีการเติบโตอย่างโดดเด่น โดยมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจาก 115.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2567 เป็น 230.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2568 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 99.69 แสดงให้เห็นถึงการขยายตัวอย่างรวดเร็วของอินโดนีเซียในตลาดจีน

สำหรับเวียดนาม มูลค่าการส่งออกไปจีนในปี 2568 อยู่ที่ 49.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ใกล้เคียงกับปี 2567 ที่ 49.68 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงเพียงร้อยละ 0.08 อย่างไรก็ตาม ในช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2569 เวียดนามมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเป็น 27.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มการขยายตัวของมะพร้าวเวียดนามในตลาดจีนภายหลังการเปิดตลาดอย่างเป็นทางการ

ทั้งนี้ ในช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2569 ไทยมีมูลค่าการส่งออกมะพร้าวไปจีนสูงสุดที่ 129.55 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รองลงมา ได้แก่ อินโดนีเซีย 42.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเวียดนาม 27.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สะท้อนให้เห็นว่า แม้การแข่งขันในตลาดมะพร้าวจีนจะมีความเข้มข้นขึ้น โดยเฉพาะจากอินโดนีเซียและเวียดนามซึ่งมีการขยายบทบาทในตลาดอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังคงรักษาความได้เปรียบด้านมูลค่าการส่งออก

4. การเปรียบเทียบราคาเฉลี่ยนำเข้ามะพร้าวของจีนจากประเทศคู่ค้า (USD/ตัน)

ประเทศ	2565	2566	2567	2568	2569 (ม.ค. - พ.ค.)
ไทย	796.92	743.71	841.04	653.24	620.03
อินโดนีเซีย	286.95	240.54	298.23	426.59	291.44
เวียดนาม	273.81	239.15	308.90	481.99	250.65
ฟิลิปปินส์	342.60	295.57	299.55	415.02	433.60
กัมพูชา	-	-	574.43	580.05	321.43
มาเลเซีย	1,052.75	740.74	429.41	455.74	458.94

หมายเหตุ: คำนวณจากมูลค่าการนำเข้า (USD) หารด้วยปริมาณการนำเข้า (ตัน) ภายใต้พิกัด HS 08011200

จากการเปรียบเทียบราคาเฉลี่ยนำเข้ามะพร้าวของจีนจากประเทศคู่ค้า พบว่า ประเทศไทยมีระดับราคาเฉลี่ยนำเข้าสูงกว่าประเทศคู่แข่งหลักอย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2565 - 2569 (มกราคม - พฤษภาคม) สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการรักษามูลค่าเพิ่มของมะพร้าวไทยในตลาดจีน โดยเฉพาะด้านคุณภาพ ชื่อเสียงของสินค้า และความนิยมของผู้บริโภคชาวจีน

สำหรับเวียดนาม แม้ว่าจะมีการส่งออกมะพร้าวเข้าสู่ตลาดจีนมาก่อน และได้รับอนุญาตให้ส่งออกมะพร้าวสดภายใต้พิธีสารสุขอนามัยพืชกับจีนอย่างเป็นทางการในเดือนสิงหาคม 2567 แต่จากข้อมูลราคาเฉลี่ย พบว่า มะพร้าวเวียดนามยังมีระดับราคาต่ำกว่ามะพร้าวไทยอย่างมีนัยสำคัญ โดยในปี 2568 ราคาเฉลี่ยมะพร้าวไทยอยู่ที่ประมาณ 653 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ขณะที่เวียดนามอยู่ที่ประมาณ 482 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน หรือไทยมีราคาสูงกว่าเวียดนามประมาณ 35.5%

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากเปิดตลาดอย่างเป็นทางการ เวียดนามมีศักยภาพในการเพิ่มการแข่งขันในตลาดจีนจากข้อได้เปรียบด้านระยะทางขนส่ง ต้นทุนโลจิสติกส์ที่ต่ำกว่า และความสามารถในการเพิ่มปริมาณการส่งออก โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาปริมาณการนำเข้าในช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2569 เวียดนามมีปริมาณส่งออกมายังจีนแล้ว 109,194 ตัน หรือคิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของปริมาณมะพร้าวไทยในช่วงเวลาเดียวกัน

ดังนั้น แม้ปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีความได้เปรียบในด้านมูลค่าและราคานำเข้าเฉลี่ยต่อหน่วย แต่การขยายตัวของมะพร้าวเวียดนามภายหลังการลงนามพิธีสาร รวมถึงการเติบโตอย่างรวดเร็วของอินโดนีเซีย ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดจีนในระยะยาว ไทยจึงควรรักษาจุดแข็งด้านคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย การตรวจสอบย้อนกลับ และการสร้างภาพลักษณ์สินค้า เพื่อคงความสามารถในการแข่งขันและส่วนแบ่งตลาดในประเทศจีนต่อไป

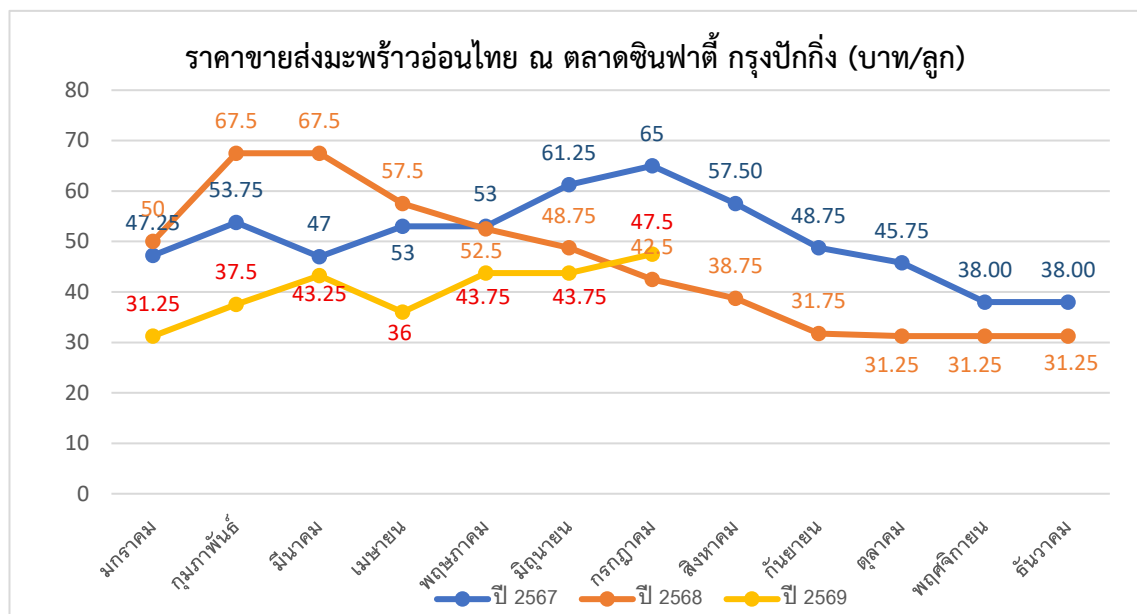
5. ราคาขายส่งมะพร้าวอ่อนของไทย ณ ตลาดค้าส่งซินฟาตี้ กรุงปักกิ่ง ตั้งแต่ปี 2567 - ปัจจุบัน

ราคาขายส่งมะพร้าวอ่อนของไทย ณ ตลาดค้าส่งซินฟาตี้ กรุงปักกิ่ง

เดือน	ราคาต่อลูก (หน่วย: บาท) อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ 1 หยวน = 5 บาท		
	ปี 2567	ปี 2568	ปี 2569
มกราคม	47.25	50	31.25
กุมภาพันธ์	53.75	67.50	37.5
มีนาคม	47	67.50	43.25
เมษายน	53	57.50	36
พฤษภาคม	53	52.50	43.75
มิถุนายน	61.25	48.75	43.75
กรกฎาคม	65	42.50	*47.5
สิงหาคม	57.50	38.75	
กันยายน	48.75	31.75	
ตุลาคม	45.75	31.25	
พฤศจิกายน	38	31.25	
ธันวาคม	38	31.25	

แหล่งที่มาข้อมูล: เว็บไซต์ตลาดซินฟาตี้ <http://www.xinfadi.com.cn/>

*ราคดังกล่าวเป็นราคาถึงวันที่ 10 กรกฎาคม 2569

จากข้อมูลราคาขายส่งมะพร้าวอ่อนของไทย ณ ตลาดค้าส่งซินฟาตี้ กรุงปักกิ่ง ในช่วงปี 2567 - 2569 พบว่า ราคามีความผันผวนตามฤดูกาลและปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาด โดยในปี 2567 ราคาขายส่งเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ซึ่งราคาปรับตัวสูงสุดที่ 65 บาทต่อผล สะท้อนถึงภาวะอุปทานที่ตึงตัวในช่วงดังกล่าว

ในปี 2568 ราคามะพร้าวอ่อนปรับตัวสูงกว่าปี 2567 ในช่วงต้นปี โดยเดือนกุมภาพันธ์และมีนาคม มีราคาสูงถึง 67.50 บาทต่อผล ก่อนจะทยอยลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงกลางปี จนเหลือเพียง 31.25 บาทต่อผลในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี แสดงให้เห็นว่าปริมาณมะพร้าวอ่อนที่ส่งออกเข้าสู่ตลาดจีนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาปรับตัวลดลงตามกลไกตลาด

สำหรับปี 2569 (ข้อมูลถึงวันที่ 10 กรกฎาคม 2569) ราคาดะพร้าวอ่อนปรับตัวลดลงอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับสองปีก่อน โดยราคาในช่วงเดือนมกราคม – กรกฎาคม อยู่ระหว่าง 31.25 – 47.5 บาทต่อผล ต่ำกว่าระดับราคาในช่วงเดียวกันของปี 2567 และ 2568 เกือบทุกเดือน สะท้อนถึงการแข่งขันด้านอุปทานที่รุนแรงขึ้นในตลาดจีน โดยเฉพาะหลังจากจีนอนุญาตให้นำเข้ามะพร้าวสดจากประเทศคู่แข่งเพิ่มเติม เช่น เวียดนาม ส่งผลให้ปริมาณมะพร้าวในตลาดเพิ่มขึ้นและกดดันระดับราคา

เมื่อเปรียบเทียบราคาเดือนกรกฎาคม พบว่าราคาปี 2569 อยู่ที่ประมาณ 47.5 บาทต่อผล ลดลงร้อยละ 26.92 เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2567 ซึ่งอยู่ที่ 65 บาทต่อผล และเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.76 เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2568 ซึ่งอยู่ที่ 42.50 บาทต่อผล สะท้อนให้เห็นว่าราคาในปี 2569 พื้นตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าปี 2567

โดยสรุป แม้ว่ามะพร้าวอ่อนของไทยยังคงได้รับความนิยมและมีภาพลักษณ์ด้านคุณภาพที่ดีในตลาดจีน แต่แนวโน้มราคาที่ลดลงในปี 2569 สะท้อนถึงการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นจากประเทศผู้ส่งออกรายอื่น ประกอบกับอุปทานในตลาดที่มีมากขึ้น ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยควรมุ่งเน้นการรักษาคุณภาพสินค้า การพัฒนาความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และการสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านการตลาดและการสร้างแบรนด์ เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันและส่วนแบ่งตลาดในระยะยาว

6. การวิเคราะห์ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมมะพร้าวของไทย

การที่เวียดนามได้รับอนุญาตให้ส่งออกมะพร้าวสดเข้าสู่จีนอย่างเป็นทางการภายใต้พิธีสารสุขอนามัยพืชตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2567 ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดมะพร้าวจีนมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มมะพร้าวบริโภคสด ซึ่งเป็นตลาดหลักของประเทศไทย แม้ว่าปัจจุบันไทยยังคงรักษาความเป็นผู้นำด้านมูลค่าการส่งออกและมีราคาส่งออกเฉลี่ยสูงกว่าประเทศคู่แข่ง แต่การขยายตัวของเวียดนามและอินโดนีเซียอาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมมะพร้าวไทยในหลายด้าน ได้แก่

1) การแข่งขันด้านราคาเพิ่มสูงขึ้น

เวียดนามมีข้อได้เปรียบด้านระยะทางขนส่งที่ใกล้จีน โดยเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ของจีน ทำให้มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์ต่ำกว่าไทย อีกทั้งมีต้นทุนการผลิตที่แข่งขันได้ จึงมีศักยภาพในการจำหน่ายมะพร้าวในราคาต่ำกว่าไทย ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้นำเข้าจีนหันไปเลือกแหล่งนำเข้าที่มีต้นทุนต่ำมากขึ้น และกดดันราคามะพร้าวไทยในตลาดจีนในระยะยาว

2) ความเสี่ยงต่อส่วนแบ่งตลาดของไทยในจีน

แม้ในช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม 2569 ไทยยังคงเป็นผู้ส่งออกมะพร้าวอันดับ 1 ของจีน โดยมีส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 45 ของปริมาณนำเข้าทั้งหมด แต่การขยายตัวอย่างรวดเร็วของอินโดนีเซียและแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของมะพร้าวเวียดนาม อาจส่งผลให้ส่วนแบ่งตลาดของไทยลดลงในอนาคต หากไทยไม่สามารถรักษาความได้เปรียบด้านคุณภาพและความแตกต่างของสินค้าได้

3) ผลกระทบต่อราคามะพร้าวภายในประเทศ

หากผู้ส่งออกไทยต้องแข่งขันด้านราคามากขึ้น อาจส่งผลกระทบต่อราคารับซื้อมะพร้าวภายในประเทศ โดยเฉพาะในช่วงที่ผลผลิตออกสู่ตลาดจำนวนมาก ซึ่งอาจกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าวในพื้นที่สำคัญ

4) ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมแปรรูปมะพร้าวของไทย

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ผู้ประกอบการแปรรูปมะพร้าวของไทยประสบปัญหาวัตถุดิบภายในประเทศไม่เพียงพอจนต้องพึ่งพาการนำเข้ามะพร้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน การแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในตลาดจีนอาจส่งผลให้มะพร้าวภายในประเทศมีความผันผวนด้านราคาและปริมาณวัตถุดิบ ซึ่งอาจเพิ่มต้นทุนการผลิตให้กับอุตสาหกรรมแปรรูป เช่น น้ำมะพร้าว กะทิ และผลิตภัณฑ์มะพร้าวแปรรูปอื่น ๆ

5) โอกาสในการยกระดับอุตสาหกรรมมะพร้าวไทย

ในอีกด้านหนึ่ง การแข่งขันที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นแรงผลักดันให้ผู้ประกอบการไทยเร่งพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการสวน การตรวจสอบย้อนกลับ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า โดยใช้จุดแข็งด้านคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย และภาพลักษณ์ของมะพร้าวไทยในตลาดจีน เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว

ข้อสังเกต

แม้การเปิดตลาดมะพร้าวสดของเวียดนามจะเพิ่มแรงกดดันต่อไทยในระยะสั้น แต่จากข้อมูลการนำเข้าของจีน พบว่า มะพร้าวไทยยังคงได้รับการยอมรับในตลาดระดับพรีเมียม และมีราคานำเข้าเฉลี่ยสูงกว่าคู่แข่งอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนว่าผู้บริโภคจีนยังคงให้ความสำคัญกับคุณภาพและความน่าเชื่อถือของมะพร้าวไทย ดังนั้น ความท้าทายสำคัญของไทยจึงไม่ใช่การแข่งขันด้านราคาเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการรักษาคุณภาพ มาตรฐาน และการสร้างความแตกต่างของสินค้า เพื่อคงสถานะผู้นำในตลาดจีนต่อไป

จัดทำข้อมูลโดย
สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรประจำกรุงปักกิ่ง
13 กรกฎาคม 2569

